

כך בתיווכה של אמירן הישראלית למגדלי הקפה בקניה. בימים אלה מדברים הרבה על קשריה של ישראל עם מדינות אפריקה. אין ספק שפרשה זו עלולה להסב נזק חמור מאוד לישראל. החברות הישראליות המעורבות בפרשה מופיעות בקניה ובארצות אחרות במזרח-אפריקה כמי שמשתפות פעולה עם חברות אירופיות ואמריקאיות

הקפה של מדינה זו הומינה 326 טונות של אורתודיפולתן, אך המפיץ המוסמך, שברון, התחייב לספק רק 100 טונות. כמה חברות התמודדו על הזכות לספק את יתרת החומר, ובסופו של דבר סיפקה אחת מחברותיו של ריאני סטרה, חברת אורניה הבלגית. המישלוח הגיע, ודיוחים מאיזור מטעי-הקפה בטנגניה הורו כי החומר שהגיע נפסל

ליד מקום המישלוח, ולכן לא יתכן שהיה בלבלול, וכן טענה כי בחומר שנשלח היו 60% עד 70% של דיפולתן פעיל. אמנם פחות מהתקן הנדרש — אבל בכל זאת משהו.

חברות אירופיות וישראליות סיפקו חמרי הדברה בלתי יעילים

למגדלי קפה במזרח אפריקה. האם היתה כאן קנוניה לפגוע

ביבולים ולהשפיע על מחירי הקפה בשוק העולמי?

בחבלה בכלכלת הארצות המתפתחות — ויש אף מי שטוען שם כי אין זו חבלה מיקרית, אלא מכוונת, והיא באה להגן על האינטרסים האמריקאים במטעי-הקפה

המדביר פועל קנייתי מרסס את עצי הקפה ב" אורתודיפולתן, הקנייתים טוענים ש" חברות ישראליות סיפקו להם חומר תיתיקני או מזויף.

הגדולים של ברזיל. החשבון הוא פשוט: ככל שהיבולים קטנים יותר, גדל הסיכוי שיעלו מחירי הקפה, שמאז 1977 הם מצויים בירידה מתמדת.

סיכסוך בין חברות?

כתב העולם הזה פנה אל כור לבקשת תגובה על הד האשמות הקנייתיות. להלן תגובתה הרישמית של כור: "הנושא אינו נוגע לכור כימיה ולמכתשים, כיוון שהם אינם מייצרים את המוצרים שהוזכרו בכתבה בעיתון הקנייתי, ולכן גם לא יכלה כור-סחר לייצא אותם.

"בשעתו תיווכה כור-סחר בייצוא כימיקלים, בין קולום הבלגית ולקוחות בקניה.

"בעיקבות עיסקה בקניה, בה התברר שהחומר שסופק על-ידי קולום אינו עונה על הסטנדרטים של הלקוח שלנו, ניתקנו כל מגע עם חברה זו, והפסקנו כל פעילות מיסחרית עימה.

"המיקרה אירע לפני יותר משנה, ומאז אין לנו כל קשר מיסחרי עם קולום."

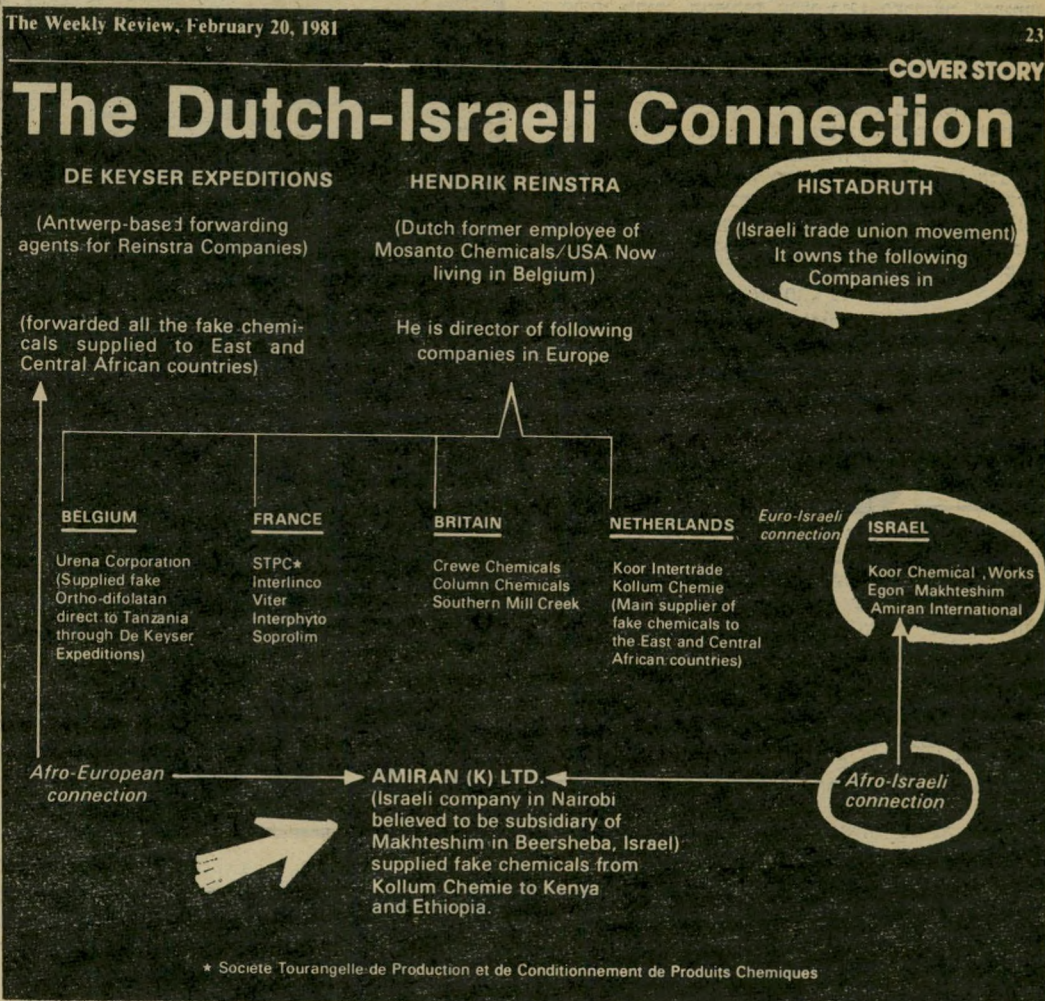
פקיד בכיר בכור-סחר אמר לכתב העולם הזה כי כור-סחר מילאה בפרשה תפקיד של תיווך גרידא, והעניין חוסל לשביעות-רצונו של הקונה. לדעת איש כור, יתכן שאחד ההסברים לפרשה הוא שתברותיו של ריאנסטרה דרכו על יבלותיהן של חברות מהגדולות בעולם, כמו

לשימוש על-ידי הרשות הלאומית לקפה. כמה מהמיטענים, שסימני הפסילה עדיין עליהם, מצאו את דרכם לקניה, דוגמת ממיטענים אלה נמצאו במחוזות ניארי ואמבו, ונבדקו על-ידי המעבדה החקלאית הלאומית. נמצא שהחומר מכיל בעיקר גיר טחון. בסופו של דבר הפרה הממשלה הטנגנית את החוזה עם אורניה הבלגית.

השאלה החשובה היא — מי מייף את הדיפולתן, שכאמור, היצרן בעל הפטנט שלו היא חברת שברון? בעיתון הקנייתי מועלה האשמה חמורה בעניין זה כלפי מכתשים הישראלית. הקנייתים טוענים כי כיוון שהפטנט

והעיתון הקנייתי מסכם: "עדיין לא ברור מה עומדת סולאיי ואי-איי-איי לעשות נגד קולום, או מה עמדת אסיג'יאס ואמירן בפרשה. שלא פורסמה עדיין בפומבי, אך מתעורר הרושם שאמירן תומכת בקולום, מה שאינו מפתיע בהתחשב בקשר שבין אמירן וקבוצת החברות האירופיות שקולום היא אחת מהן."

בינתיים, כך מתברר, הסכימה קולום להחליף את החומר הפגום, אך אין מי שיפצה את הקנייתים על יבולי הקפה שלהם, שנפגעו בשלוש השנים האחרונות, ביגלל שימוש בחומרים כימיים פגומים.

הקשר הישראלי התרשים מדגים את מערכת הקשרים ש" בין החברות הישראליות, כולן משתייכות לכור, ובין

הקנייתים טוענים: "מכרו לנו גיר טחון", המיליונר ההולנדי

מתחמק בתשובה, וב"כור" טוענים: "מילאנו תפקיד של תיווך גרידא"

שברון, דו'פונט ודיאמונד שמרוק, הללו חיפשו דרך להיפרע מהמיליונר ההולנדי, לדבריו, מעולם לא היתה שותפות בין ריאנסטרה וכור-סחר, ובשום שלב לא היה ריאנסטרה בעליו של כור-סחר אירופה.

על הדיפולתן עומד לפקוע בשנה הבאה, מבקשות כמה חברות להיכנס לשוק, ואחת מהן היא מכתשים. על-פי דברי הוויקי-ריווי, יתכן שמכתשים היא שסיפקה את האורתודיפולתן הפגום לקולום, באמצעות כור-סחר, ואחרי

אך מה שאירע ב-1980 בקניה הוא רק קצה-הקרחון, על-פי הוויקי-ריווי. וזשטוען הקנייתי טוען כי החברה הישראלית, אמירן, סיפקה כימיקלים פגומים ותתי-קנייים גם לקניה, אתיופיה וזימבאבואה, וכן גם לטנגניה. רשות